

GAZETA LWOWSKA.

 we Wtorek dnia 5. Maia 1812.

Wiadomości kraiove.

Ze Lwowa dnia 5. Maia. — Podług o-
kólnego pisma, wydanego przez Wysoki Rząd
kraiowy dnia 20 p. m., raczył N. Pan nowe
urządzenie cen soli od dnia 1 b. m. ustano-
wić. Stosownie do tegoż, kosztuje teraz w
Bochni i Niepołomicach cetnar soli ka-
mienney szybikowéy 8 ZR. 40 Kr., a cetnar
soli wymiotką i deptanką zwanéy, 5 ZR.
W Myślenicach, Dworach i Nagnajow-
wie kosztuje 6 ZR., 8 ZR. i 5 ZR. 15 Kr.;
w Bukowinie kosztuje cetnar soli kamien-
néy 6 ZR. Cetnar soli warzonéy kosztuje bez
różnicy 6 ZR., solówka skarbowa zawierają-
ca w sobie 140 funtów Wiedeńskich, 8 ZR.
24 Kr.; a cetnar soli szaréy czyli wymiotki
z panwi, 2 ZR. w Wałucie Wiedeńskiej.

Dnia 30 p. m. przechodziły przez nasze
miasto 2 bataliony pieszego pułku Kottu-
lińskiego.

Tegoż dnia nadciągnęła tu iedna kom-
pania Minerów.

Dnia 1 b. m. przechodziły tedy 2 bata-
liony pieszego pułku Xięcia de Ligne, uda-
jąc się na nowe stanowisko.

Pismo peryodyczne: Vaterländische
Blätter, zawiera bezimiennego pisarza poró-
wnanie między kwaśném źródłem w Kryni-
cy i takowém w Nowéy-Lubowli w Wę-
grzech. (Gdy to porównanie wielce jest in-
teresującém dla Galicyi, więc sądzimy, iż go
Czytelnikom naszym w całości udzielić na-
leży.)

Natura umieściła obadwa źródła kwaśne
w niewielkiém od siebie oddaleniu. Tylko

połtrzeci mili są od siebie odległe; w pół
dnia można wygodnie dostać się z iednego
do drugiego. Obadwa odwiedzałem w lecie
r. 1811.

Bliskość ta wznieca zawiść między oby-
dwoma mieyscami źródłowemi; do czego i to
ieszcze nie mało się przyczynia, że Bardy-
ów (z wziętości i używania dawniejszy, niż
te obadwa źródła kwaśne) także zaledwie ied-
nym dniem drogi od nich oddalony.

Lecz iak wielką sławę Bardyów w zsku-
teczności swoiéy wody, tudzież z swoiego
wygodnego położenia służącego za mieysce
rozrywki iednoczące galicyjską i węgierską
szlachtę posiada, iak wiele upiększeń częścią
za staraniem Magistratu Bardyowskiego,
częścią przez wspaniałość Xięcia Czartory-
skiego otrzymał, iak wiele wygody go-
ścióm w pomieszkaniach, iedzeniu i t. d. ofia-
rować może; Bardyów zaczyna iuż także
w uczęszczaniu gości poczuwać bliskość Kry-
nicy.

Tém bardziéy można to powiedzieć o
źródle kwaśném w Nowéy Lubowli (niey-
scu zostaiącym pod administracyą kameralną
13 miast i 3 włości Podolina, Guieźna
i Lubowli). Chociaż dawniejsze i znaiom-
sze od niedawnó dopiero głośnego źródła kwa-
śnego w Krynicy, musi iednakże w prze-
ciągu kilku lat ustąpić mu sławę z większego
uczęszczania gości.

Rząd kraiovy galicyjski i kameralna
Administracya galicyjska; poczynili naywy-
borniejsze przygotowania do podniesienia
tegoż źródła kwaśnego; przygotowania, o któ-
rych tu wspomnę podług moiego przez krótki
czas wprawdzie, ale traskliwie czynionego
oglądania i dochodzenia.

Wiadz z Węgiei do Galicyi przez
Muszynę, zaleca się iuż drogą torowaną;

wyborny gościniec prowadzi na drugiey stronie z Sącza do Krynicy. Do kąpieli w Nowéy Lubowli, iedzie się z Leutschau i. Käsmarku utrudzającą i długą drogą; bliższa droga z Leutschau na Briaken i z Käsmarku na Kołatsko, nie jest bitą i prawie nie do iechania.

Wiechawszy na dolinę Krynicką i zostawiając za sobą długo się ciągnącą wioskę równego nazwiska, poznaiemy wktótce miejsce źródła po pięknym pawilonie, który źródło od deszczu zasłania, a gościom siedzeń używa i sposobność do rozmowy nadarza. W Nowéy Lubowli nie ochramiał źródła ieszcze w Sierpniu r. 1811 żaden nawet ruchomy dach od zmieszania z wodą deszczową.

Strumień i to ieszcze większy, niż na dolinie źródła uzdrawiającego w Nowéy Lubowli, płynie nie daleko źródła; lecz kanał murowany z kamienia oznacza iego koryto, i zabezpiecza źródło nawet podczas ciągłych deszczów od zalania wodą i mułem. W Nowéy Lubowli kilka pałów z plecianką chrustową nie może źródła podczas deszczu nawalnego zachować od wody wybrzeżającego strumienia.

Dolina, na której Krynica leży, iest eokolwiek otworzycieyszą niż dolina w Nowéy Lubowli, przytém więcéy bezleśna i uprawna. Lecz iuż zasadzią na górze, u schyłku której to uzdrawiające wytryska źródło, lasek jodłowy i świerkowy i przecinaią go drogami do przechadzki służącemi, które piaskiem wysypane, będą miały widok na łagodne spadanie i podnoszenie się wzgórzystości składającey się z trzech prawie ieden na drugim ułożonych pagórków. W celu większego upiększenia i rozprzestrzenia miejsca, zrobiono iuż plany do założenia także na równinie ulic drzewami wysadzanych. W Nowéy Lubowli uczyniła natura sama bardzo wiele dla piękności i przyjemności okolicy, szczególnie z względu na dzielnych miłośników przechadzki, lecz nigdzie prawie nie wsparła sztuka tych naturalnych piękności.

Zaledwie woda Krynicka została postrzeżona, natychmiast posłał tam Rząd krajowy galicyjski P. Schultes, Krakowskiego naówczas Doktora i Professora, szacownego przytém Naturalistę, ażeby okolicę obejrzał i wody doświadczył. Wypadki iego doświadczeń kazał potem wkrótkiém, w niemieckim, francuzkim, a iezeli się nie mylę, także i

w polskim ięzyku wydaném dziełku, do powszechnéy podadź wiadomości. W tém dziełku uzdrawiająca woda Krynicka przeniesiona iest nad wodę Bardyowską i Nowéy Lubowli

Wody w Nowéy Lubowli doświadczał Fizyk komitatowy Doktor Jakób Engel, i opisał iéy uzdrawiające skutki; lecz ani iego, ani późniejszy nowszym stałym naukom chemii odpowiadający rozbiór i opis, nie był z rozporządzenia urzędowego drukowany.

W Krynicy mieszka przez cały czas kuracy z C. K. Skarbu płatny lekarz, który oraz i aptekę utrzymuje, Doktor Harland. Iezeli kto w Nowéy Lubowli zachoruje, musi lekarza z Käsmarku albo Leutschau sprowadzać; w Sierpniu r. 1811 opuścił miasto Lubowlę dla braku wsparcia iedyny aptekarz, który się w całej okolicy znajdował, nazwiskiem Kunst, i przeniósł się do Miskoltz; teraz trzeba lekarstwa do Nowéy Lubowli aż z Käsmarku sprowadzać.

Dla zdziałania większego uczęszczania gości do Krynicy, uważano przy wypuszczeniu w dzierżawę pomieszkań kameralnych, (których liczba co roku się powiększa), szynku winnego i traktyerni, bardziej na rządowo-gospodarskie, niż czyste arytmetyczne zasady finansowe. Bazą dzierżawy iak styszałem, iest to, ażeby dzierżawca płacił po 7 procentu od summy przez Skarb sam na wystawienie budynków wyłożonéy. Za to żąda się od niego dobrej usługi dla publiczności, czystego, dobrze zgotowanego iedzenia, dobrego wina i wynajmowania mieszkań podług taryfy. W Nowéy Lubowli musi dzierżawca przy naylepszej woli z naynieprzyjaźniejszemi walczyć okolicznościami, ażeby swoje dzierżawne odzyskał pieniądze.

Przy źródle kwaśném są w zwyczajiu kąpiele ciepłe. W Krynicy są teraz właśnie rury w robocie, ażeby każdy gość podług upodobania mógł mieć za pomocą kurka ciepłą i zimną wodę; w Nowéy Lubowli nie ma do tego żadnego przygotowania: gość zawisł z względu na temperaturę kąpieli od przypadku i humoru postugacza łazienkowego; czasem brakuie nawet na czystych i nieciekących wannach.

W Krynicy iest C. K. Kommissarz cyrkulowy, także lustycyaryusz od Państwa kameralnego ustanowiony, którzy nad policją i porządkiem czuwają i nie dozwalają, ażeby

ieden gość przez drugiego skrzywdzony, albo przez gry azardowne w nieszczęściu pogrążony został.

Wszystkie te urządzenia podniosły w krótkim czasie uczęszczanie gości do Krynicy. Od czasu otworzenia kuracy kąpielnéy aż do 7 Sierpnia 1811 liczono w Krynicy samych tylko familii przybyłych 162, nie rachuiąc osób pojedynczych. Pomieszkań w budowlach kameralnych zabrakło, nawet u chłopów na wsi i w znaczném oddaleniu od źródła, ciężko było znaleźć próżne pomieszkanie. W Nowéy Lubowli były w lecie r. 1811 rzadko kiedy dwie trzecie części z będących tam pomieszkań zajęte, często tylko jedna trzecia część; a Galicyanie, którzy niegdys do tego źródła licznie uczęszczali, nie przybyli wyjąwszy kilku. Z resztą zdaje mi się, iż kwaśna woda Krynicka obfitszą jest w kwas powietrzny i wapno rozpuszczone, Nowéy Lubowli zaś obfitszą w cząstki żelazne i skutecniejszą dla tych, którzy wzmocnienia potrzebuia.

Będąc w Krynicy widziałem ulice, które kameralne kształcą budowle, zcietemi łożkami wysadzone. Oczekiwano wtenczas właśnie przybycia JW. Hrabiego de Goess, Gubernatora Galicyi, którego troskliwemu oku nic nie uchodzi, co się tycze powiększenia przemysłu i handlu, a przeto prawdziwego gospodarstwa rządowego; który zatém także rozporządzenia służące do wzniesienia źródła kwaśnego w Krynicy, swoją szczególniejszą zaszczyca uwagą.

Z Wiednia d. 25. Kwietnia. — Jego Cesarzowicowska Mość Arcy-Xiąże Następca tronu, wyjechał d. 18 b. m. do Pressburga w celu odwiedzenia Arcy-Xiążęcia Palatyna Węgierskiego, i udania się potem do Morawy.

Z Gracu (w Styryi), donoszą co następuje: „Jego Cesarzowicowska Mość Arcy-Xiąże Ferdynand Następca tronu, okazał nie tylko w różnych okolicznościach przez własne badania i zachęcania najwyższy swój szacunek rękodzielnóm powiększaiącym pomysłowość i przynoszącym zaszczyt, lecz nawet uczcił osobliście oyczyste rękodzielnie przez nauczenie się iednéy onychże części, i własne wyrabianie. Joanneum tuteysze zachowuje taki, oyczyste rękodzielnie zaszczycający dowód, to jest: przesłane sobie od tuteyszéy fabryki cydów i kartonu dwie materye bawelniane, które Arcy-Xiąże Następca

własną tkął i ukończył ręką. Jedna z nich jest surowa i niebielona, druga zaś bielona i maiąca na sobie po trzykroć wyciśniony plan Wiednia i jego okolic.

Z Pressburga d. 21 Kwietnia. — Jego Cesarzowicowska Mość Arcy-Xiąże Ferdynand Następca tronu przybył tu d. 18 b. m. z Wiednia, a odwiedziwszy Arcy-Xiążęcia Palatyna, odjechał znowu po południu,

Dnia 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 19go b. m. odprawilo się tu 87me, 88me, 89te 90te, 91sze, 92gie, 93cie, 94te, 95te i 96te seymowe posiedzenie.

Wiadomości zagraniczne.

Wielka Brytania.

Z Londynu d. 31. Marca. — Stosownie do układow zaszytych między Rządem i Dyrektorami Kompanii kupieckiey. W s c h o d n i c h - I n d y i, będzie też Kompania nadal kierować interesami Indyi Wschodnich i utrzyma się przy kraiach nabytych w Azyi.

Trzy bataliony odebrały rozkaz popytowania do Amerki północnéy.

Na odprawioném d. 26. Marca zgromadzeniu Lorda Majora i rozmaitych korporacyi obywateli Londyńskich, postanowiono przełożyć Xięciu Kejentowi, co następuje:

„Z boleścią i obawą spoglądamy już od dawnego czasu na smutne skutki przekapstwa i przeciwnego naszéy konstytucyi wpływu, które dają się czuć w Administracyi rządowéy, a które równie zagrażaią honorowi i niepodległości Korony, iak i pomysłowości Narodu.“

„Do wielu szkodliwych skutków, które to systema zrzadziło, przyczynia się jeszcze marnotrawienie zaszków kraiowych na zdrozne i hańbiące projekta, na oszukaństwa i niezliczone ździerstwa, na niepożyteczne urzędy i mało zasłużone pensye.“

„Widziemy wprowadzone mamiące pieniądze papiérowe na miejsce złotych, a smutne skutki praw ustanowionych w celu nadania obiegu wymuszonego téy uroionéy monecie są widoczny dowodem, iż dochody publiczne bliskie są nieładu, i że wierzyciele kraiowi zbliżaią się do upadku.“

„Słyszeliśmy, iak w sposób najmocniéy oburzaiący z publiczney naygrawano się opinii; czego hańbiące przykłady stawia-

ia nam środki użyte dla zasłonięcia przed sprawiedliwością dwóch osób, będących podówczas i teraz jeszcze Ministrami (PP. Percival i Lord Castleragh), a obwiniętych publicznie o frymarczenie miejscami w Parlamencie; tudzież powołanie na nowo Królewica Xięcia Yorku na dawną dostojność, w brew wyraźnemu życzeniu Narodu.“

„Cierpiemy już od dawna przez niszczące systema ograniczeń handlowych, których skutkiem to było, że bezwładne pogroźki nieprzyjaciela zamieniły się w istotne i wielkie dla nas nieszczęście, a którym przypisać należy powszechny prawie upadek kupców naszych i nędzę mieszkańców po rękodzielnianych powiatach.“

„Wprowadzono obcych ludzi na nasz zółd do wojska, i dano im prawo dowodzenia Anglikami.“

„Po oświadczonem niegdyś odsunięciu się Xięcia Rejenta od systematu, podług którego tak długo postępowanie się, dowiedzieliśmy się z wielkim smutkiem i zadumieniem naszym, że Xiąże Rejent krom danych przyrzeczeń postanowił tych utrzymać na urzędzie Ministrów, którzyci złe postęпки publicznie są odkryte.“

„Utrzymanie takich Ministrów musi być skutkiem nayhaniebniejszych intryg i nayszkodliwszego wpływu godnej pogardy fakcyi, która tron otacza.“

„Podany ma być Xięciu Rejentowi pełen szanowania adress w celu wyłożenia mu niezliczonych skarg naszych, i dopraszania się o usunięcie zdradliwych poradcików.“

Francya.

Z Paryża d. 13. Kwietnia. — Dnia wczorajszego w Niedziele przede mszą, przyjmował znowu Cesarz Jegomość kilka Deputatycy Kollegiów obierczych z różnych Departamentów.

Marszałek Państwa i Senator Xiąże de Waliny (Kellermann), mianowany został Jenerałem Inspektorem do urzędzenia sześciu rót pierwszy dywizyi wojskowej.

Dnia 14. Kwietnia. — Wczoray zatrudniał się Sad Departamentu Sekwany pod prezydencją W. Sędziego bardzo ważnym processem. Umieszczeni w biurze wojennym urzędnicy: Michel, Saget, Salmon, i Mores nazwany Mirabeau, oskarżeni zostali

o przedayność obcemu Państwu tajemnic rządowych, a tém samém o zdradę Ojczyzny. (*Doniesiemy o tém obszerniej w przyszłej Gazecie.*)

Ogłoszono mieszkańcom wyspy Walchern, że mają w przeciągu jednego miesiąca wszystkie papiery, mapy i inne do Rządu należące rzeczy, które podczas nieprzyjacielskiego napadu poukrywali, pooddawać, a to pod karą powołania ich przed sąd, jako nieprawych posiadaczów.

Z Rennes d. 6. Kwietnia. — Przechodziło tędy 1100 ludzi z pułku Belle Isle, ciągnących z tęg wyspy do Paryża. Dnia 5. t. m. stanął tu jeden pułk hollenderski, idący z Brestu do Flandryi.

Przybył tu przed kilkoma dniami Jenerał dywizyi Hrabia Frere, dla objęcia dowodztwa nad 13tą dywizją wojska po Jenerale Hrabi de la Borde, który otrzymał dowodztwo nad korpusem w Niemczech.

Królestwo Neapolitańskie.

Z Neapolu d. 29. Marca. — Zawinęła tu znowu pod zastoną flotylli w Salerno stojący flotta przewozowa z Kalabryi, naładowana drzewem do budowy okrętów, przeznaczonóm dla warsztatów w Neapolu i Castellmare, gdzie budowa wojennych okrętów idzie z naywiększym pospiechem.

Donoszą z Neapolu pod d. 2. Kwietnia, że Anglicy w Sycylii starają się nadal wykonywać dotychczasne swoje systema przeciwko brzegóm Królestwa Neapolitańskiego. Jedna ich flotylla złożona z kutrów i szalup kanonierskich, napastuje brzegi wzdłuż adryatyckiego morza. Lecz wystawione wszędzie przeszły zimy telegrafy dają natychmiast znak skoro spostrzegają nieprzyjaciela, a na pierwsze skinięcie śpieszą gwardye narodowe na zagrożone miejsca. W nocy przestrzegani bywają mieszkańcy o niebezpieczeństwie smolnemi pochodniami i wystawionemi latarniami. Zrażeni tak przezornymi środkami Anglicy, nigdzie ieszcze w rzeczy samęj lądować nie śmieli.

Związek Reński.

Podług doniesień z Frankfórtu nad Menem pod d. 13 Kwietnia, oczekiwano tamże W. Xięcia. Tymczasem wydał W. Xiąże d. 6. Kwietnia następujące obwieszcze-

nie: My Karol z Bożej łaski &c. Jawna jest bohaterska usilność wysokiego Prorektora Związku Reńskiego, względem zrobienia końca despotyzmowi handlu i rękodziel. Wszystkie Narody stałego ładu wiedzą z doświadczenia, że handel morski zostaje jedynie w rękę tego Narodu, który dowolnie wszystkie oznaczając ceny, osłabia fabryki i rękodzielnie stałego ładu przez niżenie ceny własnych swoich fabrykatów. Powszecne zubożenie Kraiów stałego ładu będzie tego skutkiem, jeżeli się żadney nie założy tamy. Wolność handlu i zarobku jest rzeczą ludzkości. Chociaż małe siły Nasze tak są ograniczone, iestemy jednakże przekonani, że w sprawie powszechny każdy tyle czynić iest obowiązany, ile siły iego dozwalaia. Poczciwi obywatele W. Xięstwa Naszego, są równie iak My przyzwyczajeni wypełniać wszystkie i wszelkie obowiązki. Potrzebne są do tego nieodbicie w terażniejszyach stosunkach czasu środki z zamiarem zgodne; postanowiliśmy zatem: 1.) Rozpisać w W. Xięstwie Naszém podatek majątkowy po 4 od sta. 2.) Od płacenia tego podatku nikt nie iest wyłączoney; My sami damy przykład złożeniem opłaty z Naszey listy cywilney. 3.) Z sumniennego użycia tych pieniędzy, zdamy Stanóm i Powszechności publiczny rachunek. Instrukcyja powszechna względem poboru tego podatku, dana będzie iak nayprzedzey wszystkim Departamentóm. “

P r u s y .

Publiczne dzienniki zawieraią następujące wiadomości: „Poczynione z nagła przygotowania, i ciągnące gościncem wojskowym idącym do Xięstwa Warszawskiego znaczne woysk oddziały, sprawiły w Berlinie bardzo wielką obawę; ustala ona jednakże, skoro Dwór urzędownie oświadczył, że stosunki nasze są zupełnie przyjacielskie i staże. Było to rzeczą tém przyjemniejszą, ile że przygotowania do wypełnienia zaszyłych z Francją umów znacznych i nadzwyczajnych wymagaia wydatków, dla opędzenia których Rząd znaczne summy naprzód zaliczyć musi. Wezwał on też dla tego wszystkich kupców Berlińskich, ażeby w 48miesiącach 2 miliony talarów złożyli, które w przeciągu iednego roku przez walywujące podatki zabezpieczone będą. Kurs fundu-

szów naszych iest wprawdzie nizki, ale stały; obligacye rządowe idą po 49, a obligacye nowéy Marchii po 29 od sta. Nizki ten kurs utrzymuie się po naywiększey części przez to, że spekulanci trzymaią swoje kapitały w gotowości, w celu obrócenia o nichże na różne przedsięwzięcia w czasie wybuchnienia wojny. Tymczasem mało dotąd dostarczano; gdyż żywność i artykuły do żywienia i ubrania woýk z Prus wyruszaiących potrzebne, tudzież konie i t. d. Cyrkuły dostawiać muszą. Zboże podnosi się zatem bardzo wysoko w cenie, a Rząd uznał za rzecz potrzebną zakazać naysaniprzdów wywóz pierwszych potrzeb do tych Państw sasiedzkich, które środka tego przeciw nam użyły. Jednakże krom téy krytyczney epoki, postępuje Rząd nasz stałym krokiem w zaprowadzeniu tych popraw i ustanowien, które są w bezpośrednim związku z zamierzonym nowém urządzeniem Królestwa.

Z Lignicy d. 4. Kwietnia. — Królewsko-Pruski Rząd Lignicki wystał Deputowanych do JO. Xięcia Abrantes (Marszałka Junot), którego korpus przez Szląsk ciągnie, w celu ułożenia się z nim względem opatrywania w żywność woysk francuzkich i sprzymierzonych.

D a n i a .

Z Kopenhagi d. 14. Kwietnia. — Ogłoszono tu d. 1. b. m. podczas parady wojskowej, zwoli Króla następujący rozkaz dzienny: „Gdy woysko Sprzymierzeńca Naszego stoiące w kraiach graniczących z Xięstwem Holsztyńskiem zmnieyszyło się przez użycie części onegoż gdzieindziéy, za rzecz potrzebną poczytaliśmy, iak to iuż w roku 1809 nastąpiło, posłać tam tyle wojska, aby mogło wszelką napaść ze strony nieprzyaciela dzielnie odeprzec. A zatem postanowiliśmy, ażeby część wojska Naszego stoiącego w Holsztyńskiem i północney lutlandyi zebrała się w Holsztyńskiem dla utworzenia dywizyi, gotowéy do ruszenia za naypierwszym rozkazem. Tą ruchomą dywizyą będzie dowodził nasz Jenerał Leytnant Ewald, a podziela się ią na dwie brygady, z których iedna idzie pod dowództwo Jenerała - Majora Wegenera, druga zaś pod dowództwo Jenerała - Majora Dorriena. Od dnia utworzenia się téy dywizyi, pierwszy kwatermistrz Xiążę Hol-

sztein Beck będzie Kommandorem sztabu Jenerała Ewalda, a kwatermistrz dywizyjny Reineling, Adjutantem Jenerała Maiora Wegnera. — Rozkaz ten dzienny ma być przestany Władzóm, żeby się stosowały do niego. — Ogłoszono go i umocniono pieczęcią Królewską. — Dań w Rejencyi Glückstadzkiej d. 3. Kwietnia 1812. — Podpisano: Brockdorf, Feldmann, Rötger.

Pisemko P. de Pram, człónka giełdy kupieckiej, zawiera w sobie interesujące uwagi nad terażniejszym stanem handlu morskiego w Królestwie Duńskiem i Norweskim, tudzież w Xięstwie Szlezwidzkim i Holsztyńskim, w porównaniu z tym, jaki był na początku wojny. W r. 1806ym miało Królestwo Duńskie ogółem 2529 okrętów, na które wchodziło 135,664 kupieckich ładunków. Jeszcze przed zerwaniem związku skonfiskowała Admiralicja angielska tyle duńskich okrętów, iż Dania w czasie wypowiedzenia wojny nie miała więcej, iak tylko 2000 okrętów z 103,000 ładunków. Iednakże posiadała jeszcze Dania w r. 1810ym, czyli w półtrzecia roku po rozpoczęciu wojny, 1972 okrętów ze 109938 ładunków, a zatem nie utraciła przez ten czas więcej, iak tylko 28 okrętów. Owo zgoła daleko większa jest ta strata, którą Dania w czasie wojny wyrzuciła Anglikóm mimo ich przewagi na morzu, aniżeli ta, którą od nich uciérpiła.

Kurs poprawia się w Danii w powolnym, lecz jednostajnym postępującym stosunku; co jest lepiej, niż żeby prędkie czynić miał skoki, które nigdy nie są trwałe. Przez ostatnią pożyczkę w bankach Kopenhagi i Altony, otrzymał rząd znaczne summy gotowych pieniędzy, przędco jest teraz w stanie wyptacania należytości bez zakupywania wexłów, które kursowi szkodliwe być mogą. Wsaméy istocie pokazuje się Administracya skarbowa w naykorzystniejszym świetle w tych nawet nieprzyjaznych okolicznosciach, z którymi od czterech lat ciągle walczy, a kredyt za granicą odpowiada nawet naysmielszym oczekiwanióm.

Przydatek, który Król dla wszystkich urzędników pobierających stałą pensyę w grubej duńskiej monecie wyznaczył, jest w bardzo mądrym stosunku do potrzeb, gdyż naypotrzebniejszy naywięcej otrzymuje. Prócz tego starają się ile możności, osobliwie w stolicy, gdzie drożyzna bardzój jest dotkli-

wą, sprawiać ulgę uboższej klasie mieszkańców przez zakupienie wielkich zapasów naypiérwszych potrzeb do życia, które potém za bardzo niską w stosunku cenę, pod publicznym dozorem i ścisłą kontrolą uboższym mieszkańcóm są sprzedawane.

Rossya.

Dowodcy wojska i Zwierzchnicy miejscowi odebrali od niejakiego czasu zapieczętowane rozkazy, które niepiérwéy, iak dnia 27 Kwietnia otworzonymi być mogły. Rozkazy te tyczyły się (iak nam wiadomo) powszechnego za rok 1813ty zaciągu do wojska; a to tak, iż z 500 dasz dwaj nowozacieczni przystawieni być muszą. Rozkaz ten został dnia 27 Kwietnia natychmiast uskuteczonym.

Jenerał piechoty Barklai de Tolly, mianowany teraz naczelnym Dowodzą piérwszego zachodniego wojska, pochodzi z miayskiej familii francuzkiej, ma lat 51, i popisał się w latach 1306 i 1307 kilka razy pod dowództwem Jenerała Benning-sena. Nie miał ón jeszcze nigdy naczelnego dowództwa, lecz został przed trzema laty dla wielkich swoich wojskowych wiadomości Ministrem woijnym.

Jenerał Bagration, mianowany teraz naczelnym Dowodzą drugiego zachodniego wojska, jest Xięciem georgińskim, ma przeszło lat 50, służył pod Stryiem swoim Suwarowem przeciw Polakóm i Turkóm, a we Włoszech przeciw Francuzóm, i wielce się czynnym okazał; w wojnie szwedzkiej r. 1806, złożył równie nieieden dowód waleczności, lecz naczelnego dowództwo przeciwko Turkóm w roku 1809ym, było bezczynne.

Kupiec ieden donosi z Odessy pod d. 12. Marca, co następuje: „Rozpoczęte na nowo nad Dunajem kroki nieprzyjacielskie między Rossyanami i Turkami, zrządzily w porcie naszym zupełną prawie ciszę w handlu. Nie pozwalają żadnemu okrętowi z tad wyptywać, i żaden okręt do portu nie zawia. Niezmierne, złożone tu zapasy pszenicy, żyta i. t. d., nie mają zatem żadnych kupców; przeciwnie zaś podnosi się cena artykułów Lewanckich, a mianowicie bawelny.

Owe polskie prowincye, które w latach 1772, 1793 i 1796 do Rossyi wcielone zosta-

ły, miały w Guberniach podług obrachunku Ministra spraw wewnętrznych Hrabiego Koczubeja, począwszy od roku 1802 następującą liczbę podległej spisaniu ludności płci obojey: w Gubernii Mohilowskiéy 808,583, w Witebskiéy 672,528, w Mińskiéy 868,309, w Wileńskiéy 922,067, w Grodzieńskiéy 600,237, w Wołyńskiéy 1,076,427, a w Podolskiéy 1,133,145. Po późniejszym nabyciu liczono w Gubernii Białostockiéy 183,300, a w Tarnopolskiéy 399,592 mieszkańców; ogólna więc ludność wszystkich, nabytych przez Rosyę niegdyś polskich prowincyi, wynosi 6,674,188 dusz; do czego ieszcze lenne niegdyś Koronie polskiéy byłé Xięstwo Kurlandzkie będące teraz Gubernią, z 407,376 dusz przydadź należy.

Wołoszczyzna.

Z Bukarestu d. 15. Kwietnia. — Znający się tu Pełnomocnicy tureccy doczekali się nareście d. 10 t. m. gońca, który im zwiastował urodziny drugiego Xiążęcia Ottomańskiego, i wręczył im (jak mówią) rozkaz do opuszczenia mieysca kongressu.

Na Wołoszczyznie wzięto wrekwizycye wielką liczbę krytych i kutych bryk, oraz nałożono dla zaradzenia wielu potrzebom wojennym na każdego kontrybuenta podatek gotu piastrow.

Naczelny Wódz Hrabia Kutuzów, otrzymał od Monarchy swojego bardzo obszerne pełnomocnictwo. Słychać, że ma moc sam bez zapytania się Jenerałów degradować, wyroki na śmierć wydawać, a nawet rozdawać niektóre klasy orderów.

Poprawiaią i rozszerzają warownie twierdzy Ibraiłowa, i wszystko co się dzieie, zwiastuje bliskie i prędkie rozpoczęcie nowej kampanii.

Granice Rossyi od zachodu.

(Ciąg dalszy.)

Czwartém miastem powiatowém iest Düna burg, dawniey Inflanty Polskie. Miasto leży na prawym brzegu Dźwiny, iest w niem Kollegium Jezuickie, 150 do 160 chrześciańskich, a 60 do 70 żydowskich mieszkańców; w całym zaś powiecie iest 47 do 48000 mieszkańców, iako to: Protestantów, składających się z Lettów, Infantczyków i

Niemców, mających 24 kościołów, Katolików polskich, mających 14 kościołów, tudzież około 1250 Żydów, którzy wszyscy w kilku małych miasteczkach i 1078 wsiach mieszkają. Szlachta iest niemiecka, ale iuż ledwie ią od polskiej rozeznać można. W 7mym powiecie Gubernii najznacznieysze miasto Połock, niegdyś stołeczne własney Gubernii, na prawym brzegu Dźwiny, i przy uściu rzeki Połoty. Warownie iego teraznieysze są wcale liché, gdyż zamek leżący od strony Petersburskiéy, lubo dla spadzistego brzegu płynącej pod nim Dźwiny w dobrém iest położeniu, zupełnie iednak zaniedbany, a wały, któremi miasto opasane, także mocno uszkodzone. Kollegium Jezuickie iest iedną z naywspanialszych budowli tego miasta, tak dla swey zewnętrzney obszérności, iako też dla wewnętrzney ozdoby, i dla tego celuie nad wszystkimi Kollegiami Jezuickimi w całej Rossyi. Do niego należy ieszcze inny gmach obszérny, w którym założona iest szkoła Jezuicka. Oprócz tego, iest ieszcze wtém mieście wiele klasztorów zakonnych obojey płci i kościołów. Inne domostwa popolitey budowy, składają się z 250 domów obywatelskich, a 100 żydowskich, tudzież kilku kamienic kosztem rządu wystawionych. Liczą w niem kupców 42, mieszczan 365, a Żydów 428, którzy wszyscy wprawdzie nie są bogatemi, ale znaczny prowadzą handel lnem, konopiami, drzewem, zbożem, miodem, woskiem, potażem i bydłem. Główném miastem 9go powiatu iest Wielisz przy uściu rzeki tegoż nazwiska, na prawey stronie Dźwiny. Oprócz publicznych budowli, iest w tém mieście około 600 domów, a 4500 mieszkańców. Dźwina płynąca od Smoleńska, przedziela powiat, na zachodni i wschodni. Na północ graniczy powiat z Pleskowem, a na wschód z Smoleńskiem; ma znaczne jeziora. Mieszkańców liczą w tym powiecie około 54000, którzy prawie wszyscy są Unitami, tudzież około 350 Żydów płci męzkiej.

Gubernia Mohilowska, utworzona z prowincyi ustąpionych Rossyi od W. Xięstwa Litewskiego przy piérwszym podziale Polski w r. 1772, składa się teraz także z 11 powiatów. Mohilow, miasto stołeczne, na prawym brzegu Dniepru, oprócz publicznych gmachów, kościołów, klasztorów, Kollegium Jezuickiego, dwóch mieszkań Biskupich i domów sądowych, obeymuie 1763 chrześciań-

skich, a 225 żydowskich domów; które, kilka tylko wyjąwszy, wszystkie są drewniane. Mieszkańce chrześcijańscy są Katołicy, Grecy i Unicy. Żydzi mają dwie synagogi. Pod panowaniem rossyjskiem miasto znacznie przyozdobione zostało. Podzielone jest na 4 części. Pierwsza składa się z małego zamku obwarowanego wałem z ziemi usypanym, w górzystey okolicy między Dnieprem i Dubrowinką; druga część, także na wzgórkach leżąca i wałem z ziemi usypanym opasana, jest właściwem miastem; trzecia składa się z przedmieścia, wraz całym miastem opasane wałem z ziemi usypanym, którego obwód na trzy wiorstysie rozciąga. Oprócz przedmieść, są jeszcze wzdłuż nizkiego brzegu Dniepru mieszkania, Pakrowskie zwane, tuż przy górze, na które zamek i twierdza stoia. Kupcy prowadzą znaczny handel, i są bogatemi. Mieszczanie są garbarze, wyprawiający skóry suchtowe, cielęce, safianowe i podszewkowe;

ślósarze, puszkarze i inni rzemieślnicy. Powiat przytyka do Gubernii Mińskiej, a rzeki Dnuec i Dniepr stanowią granice jego. Grunta są bardzo żyzne, a owoce szczególniej się obradzaia. Inne miasta powiatowe są nader liche. W całej Gubernii jest 1482 kupców, 21384 chłopów należących do Korony i ekonomii, a innych 32762; ogółem wynosi cała ludność 331254 mieszkańców. Grunta są żyzniejsza niż w Gubernii Witebskiej, i niemasz w niej tak wiele bagien. Len i konopie szczególniej się udaia. Hodowanie bydła także wielkie zyski przynosi. Ponad rzekami Bezetą, Iputem, Soszą, Dnieprem i Dnuecem rośnie wiele dobrego drzewa, które częścią do Rygi, częścią Dnieprem do innych portów rossyjskich spławiaia.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie od 30. Kwietnia do dnia 3. Maja 1812.

Dzień	Czas postrzeżenia	Barometr.	Cieplomierz Reaumura.	Wilgotomierz.	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
30	Wsch. Słońc.	28, 2, 9.	+ 6.	82.	Po. W. i Po. W. W. sta.	chmury, wypogoda.
	2. po połud.	28, 2, 2.	+ 15, 3.	61, 3.	Po. W. W. śred. (by.	mate chmury.
	10 w nocy	28, 1, 11.	+ 8, 3.	65.	Po. W. W. średni.	pogoda.
1	Wsch. Słońc.	28, 1, 8.	+ 3, 5.	69, 9.	Po. W. W. średni	iasno.
	2. po połud.	28, 1, 9.	+ 16.	53, 5.	Po. W. średni	bard. mate chm.
	10. w nocy	28, 1, 7.	+ 10, 3.	54, 3.	Po. W. staby	mate chmury.
2	Wsch. Słońc.	28, 1, 6.	+ 6, 5.	65, 1.	Po. W. i Po. Po. Z. sta.	chm. mały deszcz
	2. po połud.	28, 1, 3.	+ 14, 4.	62, 6.	Z. średni (by i śred.	chm. mały deszcz
	10. w nocy	28, 1, 5.	+ 10.	79, 6.	Z. staby	gęste chmury.
3	Wsch. Słońc.	28, 1, 1.	+ 9.	79, 8.	Z. staby	pochm. wypogodz.
	2. po połud.	28, 0, 3.	+ 14, 5.	56, 1.	Po. W. W. staby	bard. mate chm.
	10. w nocy	27, 11, 6.	+ 8, 4.	70.	W. staby	iasno.

W Kantorze Gazety można dostać dwa egzemplarze tegoroczny Gazety Lwowskiej na pięknym pocztowym papierze. Egzemplarz jeden od 1 Stycznia do ostatniego Grudnia r. b. kosztuje 32 Z. R. w W. W.

Ponieważ nakład tej Gazety całkiem już jest rozebrany, zatem osoby dotychczas jeszcze prenumerujące się; Gazetę od dzisiejszego tylko Numeru otrzymać mogą.